

čís. 14016 Sb. n. s.), že by cizinec Rumun byl ve výhodnějším postavení, než domácí polský přepravce, který, chtěl-li by použití výhodnějšího tarifu C 1, musel by bezpodmínečně vyhověti všem ustanovením, týkajícím se tohoto tarifu, a tedy musel by ho v nákladním listě předepsati, kdežto přepravce cizinec by této povinnosti neměl, což jistě nemohlo býti v intencích zákona. Dovozuje-li konečně dovozatelka, že předpis v nákladním listě stačil podle čl. 9 § 3 lit. b) m. ú. ž. k použití výjimečného tarifu C 1, i kdyby tu nebylo obchodní smlouvy, po případě tarifní rovnosti, poněvadž v nákladních listech jest udána polská stanice »Sniatyn Zaluzce«, tudíž stanice, pro kterou platí výjimečný tarif, třeba ji odkázati na ustanovení čl. 9 § 3 lit. d) m. ú. ž., podle kterého se použije mezinárodního tarifu, není-li v době vypravení zásilky — tedy v souzeném případě v době odbavení zásilky — jeho použití závislé na podmínkách, které by nebyly splněny. Podle tohoto zákonného ustanovení zkoumá železnice, i když jest v nákladním listu uveden tarif, zda předepsaný tarif pro zásilku platí, a přizná snížené dovozní jen tehdy, jsou-li splněny podmínky předepsaného tarifu. V souzeném případě však tarif předepsán nebyl a z pouhého údaje přepravní cesty »Sniatyn — Zaluzce« neplyne, že mělo býti použito výjimečného tarifu a že byly splněny podmínky pro použití výjimečného tarifu C 1.

Čís. 15094.

Ustanovenie smluvy medzi poisťovňou a jej agentom pre požiarné poistenie, že agent, keď vystúpi zo služieb poisťovne, nemá nárok na províziu z poistného, vyberaného po jeho vystúpení zo služby, neprieči sa dobrým mravom.*)

(Rozh. z 1. apríla 1936, Rv III 678/35.)

Smluva, uzavrená medzi žalovanou poisťovňou a žalobníkom, jej agentom pre požiarné poistenie, obsahovala v bode 8 ustanovenie: »Len čo sa zastupiteľský úrad z akejkoľvek príčiny pominie, prestane tým právo na akúkoľvek ďalšiu odmenu zo všetkých poistení«. — Žalovaná poisťovňa odobrala žalobníkovi dňom 12. januára 1931 zastupiteľské poverenie. Žalobník — tvrdiac, že ustanovenie bodu 8 shora uvedenej smluvy odporuje dobrým mravom — domáhal sa žalobou vyúčtovania provízií z poistného, vyberaného po 12. januári 1931 z obchodov ním uzavrených.

Všetky tri stolice žalobu zamietly, Najvyšší súd z týchto dôvodov: Námetka žalobníka, že ustanovenie bodu 8 smluvy priečilo sa dobrým mravom, neobstojí, lebo podľa súdnej praxe v obore požiarného poistenia je všeobecným zvykom, že agent, ktorý vystúpil zo služby poisťovacej spoločnosti, nemá nároku na províziu z poistného, vyberaného po jeho vystúpení zo služby (sr. býv. uh. Kúria č. 1369/1889).

*) Srovn. Úr. sb. 2125.